

Entre tu i el cel no hi ha res

Sinead O'Connor, Gianluca Vialli, Sting, Cesc Gelabert, Joan Peiró, Bartual... són algunes de les persones que poden permetre's el luxe de portar el cap pelat. Imperatius capil·lars, moda, rebel·lia... En tot cas, no té res a veure amb *skinheads* i ideologia nazi.

A l'esquerra, Cesc Gelabert. Dalt, Sinead O'Connor.

Sigourney Weaver, l'actriu protagonista de la trilogia *Alien*, apareix en la darre- ra remesa amb el cap absolutament rapat. Exigències del guió.

D'altres, però, han adoptat aquest *look* com a opció estètica. Bé obligada, bé voluntària. La cantant irlandesa Sinead O'Connor; el director de cinema Gabriele Salvatore —*Mediterrani*—; el ballarí Cesc Gelabert; alguns dels membres de La Fura dels Baus; l'estrella del futbol italià Gianluca Vialli; el cantant Sting, han seguit una tradició minoritària de la qual va fer ostentació durant molts anys de la seva vida el desaparegut actor Yul Brynner.

Moltes estrelles de l'esport es rapen el cap. La majoria dels jugadors de la NBA americana, la majoria de jugadors de bàsquet americà que juguen a la lliga ACB a l'estat espanyol. ¿I qui no recorda la imatge de l'equip olímpic de voleibol nord-americà, amb tots els jugadors que portaven el cap absolutament rapat?

Normalment, el cap rapat s'identifica amb *skinheads*, bé

Dalt, el director de Nitsa, Carles Flavià. A la dreta, el baixista dels Kitsch, Joan Peiró.

CARME PUERTOLAS

siguin d'ideologia nazi o d'ideologia comunista —aquests coneguts per *redskins*—. Així, cap rapat va lligat a ideologia. A violència, agressivitat, xenofòbia, seguidors ultres dels equips de futbol. Són, avui, els caps rapats, els qui protagonitzen alguns dels episodis més negres a Europa.

¿Què passa, però, quan un signe de reconeixement ideològic com és el fet de portar el cap rapat esdevé una moda? ¿Què passa quan una es-

trella en la qual s'emmirallen molts joves es rapa el cap?

Ningú no admet cap referència a la ideologia nazi o a una actitud política pel simple fet de portar el cap rapat. La humanitat, d'altra banda, sempre ha fet un ús simbòlic de la cabellera. El 68, per exemple, el cabell llarg representava un instrument de contestació política i social. Un símbol d'emancipació. El tall curtíssim pot haver substituït les grenyes a l'hora de demostrar un esperit contes-

Hivern

NOVETATS en LLIBRES

edicions 62 s/a

BRUIXA DE DOL

Maria-Mercè Marçal

L'escorpi-Poesia, 152, 96 pàgines
Una de les veus més sòlides i consolidades de la poesia catalana actual. La nova edició d'un llibre que està exhaurit.

edicions 3i4 València

MINIM-MAL SHOW

Seji Belbel i Miquel Górriz
Col·lecció Teatre

«Amb "Minim-mal show", Seji Belbel i Miquel Górriz inicien una nova època dins el teatre català. El treball més innovador de les últimes temporades, amb un llenguatge escassament verbal, es desenvolupa a respirar i els rítmics personals, esbossats amb un parell de gest, ens situen davant una tipologia d'allò més reconeixedora per la seua mateixa actua vital. Tot plegat fa d'aquesta peça una obra indispensable per a entendre l'evolució del teatre català modern.

Edicions Proa

LA IMITACIÓ DE CRIST

Tomàs de Kempis

Col·lecció Clàssics del Cristianisme, 32
Malgrat el temps, aquesta obra continua essent un dels monuments importants de l'espiritualitat cristiana d'Occident.

Editorial Empúries

VIDA I MORT DE LES LLENGÜES

Carme Junyent

Col·lecció Biblioteca Universal Empúries,
núm. 57.

¿Quines possibilitats de supervivència té el català?

Edicions Bromera

ELS MEUS COL·LEGUES I JO

Aidan Macfarlane i Ann McPherson
Traducció Víctor A. Oroval

Col·lecció l'Espurna
120 pàgs. 690 ptes.

curial

TEATRE CATALÀ DEL ROSSELLÓ. SEGLES XVII-XIX (volum segon)

Conté Lo judici de París, pastor
A cura de Felip Gardy, Enric Prat i Pep Vila
"Biblioteca Torres Amat, 10"

Obra bilingüe catalano-occitana del 1730,
d'autor anònim i tema mitològic. Edició en
la línia de recuperació del nostre teatre.

La Galera LA GALERA, S.A.,
EDITORIAL

UNA CARRETADA DE PROBLEMES

Andrew Matthews
Il·lustrador Tony Ross
Traductor/Adaptador Antoni Ferrando
Col·lecció Els Grumets de mar enllà 2a.
sèrie, 75
Lady Feeblerick és ultrajada quan acusen les
seves elefantes de ser la causa d'un
desagradable problema de pol·lució.

UNIVERSITAT DE
VALÈNCIA

REFLEXIONS D'UN HISTORIADOR

Pierre Vilar

Col·lecció Honoris Causa, núm. 9
Unes anàlisis excepcionals, no sols sobre
l'ofici d'un historiador sinó també sobre les
vivències personals de l'autor.

Bartual, amb el cap pelat per motius capil·lars.

FRATS I CAMPS

tari. Els cabells llargs són moda. La rebel·lia, doncs, arriba amb els cabells curts.

Joan Peiró, baixista dels Kitsch, no ha tingut opció: "Pràcticament no tinc pèl i he hagut de buscar una solució estètica que em plagui, que és portar el cap pelat. D'altra banda, sempre m'han dit que em queda bé perquè tinc unes faccions molt quadrades, més dures. Doncs... que duri".

Els motius capil·lars són un imperatiu per a molta gent: el *showman* valencià Bartual, amb la seva inseparable gorra -"no és voluntat pròpia"-; el cap del departament de promoció de la discogràfica Audio-visuals de Sarrià, Xavier Pellicer: "Així i tot, és una estètica que m'agrada molt, va bé amb la meua actitud, portar roba negra... A més, és molt còmode, no m'he de pentinar. És una actitud vital i no ideològica".

Per la seva banda, el mànager de l'Orquestra Plateria i de l'actor Pepe Rubianes i director de la discoteca Nitsa, Carles Flavià, va rapat per una qüestió més aviat anecdòtica: "Em vaig afaitar el cap el dia que inauguràvem la discoteca i ara l'hi porto sempre. No hi ha cap altre motiu".

Els moderns de discoteca

van adoptant també aquesta pauta estètica. O alguns cambriers, com per exemple el del bar Fals Taff, del barri de Gràcia (Barcelona) o la cambra del bar Malibú, al barri del Guinardó, de la mateixa ciutat. Alguns dissenyadors de moda escullen també models rapades per a presentar les novetats, com és el cas de Jean-Paul Gaultier.

Daniel, el responsable de la cadena de perruqueries valencianes Gabesco creu que "avui per avui, això, només ho demana la gent que té alguna exigència. O com a molt a l'1 o al 2, però amb un serrellet. S'ha de ser una persona molt ben plantada per a permetre's el luxe de portar el cap rapat: bons angles a la cara i el cap ben format. Tot i així, els caps rapats no entren gens ni mica dintre les perspectives que té ara marcades la moda".

Moda i rebel·lia. Dos motius per a portar el cap rapat sense haver-se d'identificar necessàriament amb ideologies neonazis. Tot amb tot, i per més que sembli una contradicció, cal no oblidar que, quan un símbol esdevé col·lectiu, perd tot el seu significat: deixa de ser un signe d'aparença.

Joan Marí